

Lp Priit Tammis

Teie: 15.12.2025

Meie: 31.12.2025 nr 2-2/1098-2

Vastus selgitustaotlusele

Lugupeetud Priit Tammis

Pöördusite Siseministeeriumi poole taotlusega, milles palute selgitusi siseministri määruse „Lasketiiru ja laskepaiga ning laskevõistluse ja treeninglaskmise ohutusnõuded“ kohaldamise kohta välitingimustes rajatava lasketiiru puhul, mis on kasutusel ebaregulaarselt, avatud ilmastikutingimustele ning kus puudub alaline valve ja püsitaristu.

Alljärgnevad selgitused on antud kehtiva õigusakti sõnastusest, selle eesmärgist ning rakendusloogikast lähtudes.

1. Lasketiirus ja laskepaigas kohustuslikud vahendid (§ 4)

Määruse § 4 sätestab vahendid, mis peavad lasketiirus ja laskepaigas olemas olema. Tegemist on lasketiiru pidajale suunatud nõuetega, mille eesmärk on tagada ohutu ja kontrollitud laskekeskkond. Neid kohustusi ei ole võimalik üle kanda laskjale.

1.1. Esmaabivahendid (§ 4 p 3)

Määrus ei sätesta esmaabivahendite täpset koosseisu ega nende hoiustamise viisi. Nõude eesmärk on tagada, et lasketegevuse käigus tekkiva õnnetuse korral oleks võimalik anda viivitamatut esmaabi kuni professionaalse abi saabumiseni.

Välitingimustes asuva ja järelevalveta lasketiiru puhul ei ole määrusega välistatud lahendus, mille kohaselt sätestatakse lasketiiru kasutusjuhendis või sisekorraeskirjas laskmist läbiviivale isikule kohustus võtta esmaabivahendid laskmisele kaasa.

Esmaabivahendite olemasolu lasketiirus on lasketiiru pidaja kohustus. Määrus ei võimalda asendada seda nõuet lahendusega, kus esmaabivahendite olemasolu tagamine pannakse laskjale, näiteks kasutusjuhendi kaudu.

Kuigi määrus ei täpsusta esmaabivahendite koosseisu, peab lasketiiru pidaja tagama, et lasketiirus oleksid olemas vahendid, mis võimaldavad anda esmast abi lasketegevusega seotud õnnetuse korral.

1.2. Sidevahend (§ 4 p 4)

Sidevahendi olemasolu lasketiirus on samuti lasketiiru pidaja kohustus. Sidevahendi eesmärk on võimaldada hädaolukorras abi kutsumine. Visuaalne hoiatusvahend, sealhulgas punane lipp, ei täida sidevahendi funktsiooni määrase tähenduses.

Samuti ei ole kooskõlas määrase eesmärgiga lahendus, kus sidevahendi olemasolu sõltub laskja isiklikust mobiiltelefonist. Sidevahend peab olema lasketiiru kui objekti koosseisuline osa ning selle olemasolu ei tohi sõltuda konkreetse kasutaja isiklikest vahenditest.

1.3. Esmased tulekustutusvahendid (§ 4 p 5)

Esmase tulekustutusvahendi olemasolu tagamine on lasketiiru pidaja kohustus. Kuigi kehtiv määrus ei täpsusta tulekustutusvahendi liiki ega kustutusvõimet, peab lasketiiru pidaja valima vahendi, mis arvestab konkreetse asukoha tuleohuriskiga.

Üldjuhul loetakse piisavaks vähemalt ühe üldotstarbelise tulekustutusvahendi olemasolu, arvestades eelkõige maastikupõlengu tekkimise riski. Täpsemate juhiste saamiseks on soovitatav pöörduda Päästeameti poole.

2. Lahtise lasketiiru ohutusnõuded (§ 6)

Määruse § 6 nõuded on suunatud lasketiiru projekteerimisele ja rajamisele ning nende täitmise eest vastutab lasketiiru pidaja.

2.1. Kuulisuunajad ja külgvallid (§ 6 lg 8 ja 12)

Määrus ei sätesta kuulisuunajate konkreetseid mõõtmeid ega kõrgust. Nõude sisuks on tagada, et pikkadelt distantidelt laskmisel oleks välistatud kuuli lend ja ohtlik rikošett üle tagavalli või laskeala külgedelt. Kuulisuunajad on reeglina vertikaalsed või horisontaalsed ja need paiknevad laskeala kohal või külgedel. Need tuleb projekteerida lähtuvalt laskepositsioonist ja laskeasendist, mistõttu tohib tulistada ainult kindlaks määratud tulejoonelt ja laskeasendist.

Seetõttu ei ole võimalik määrase alusel anda üheselt kinnitavat hinnangut, et kindla kõrgusega (nt 2 m) kuulisuunajad oleksid alati piisavad. Rehvidest ja pinnasega täidetud konstruktsioonide sobivus sõltub konkreetsest lahendusest ning eeldab ohutuse seisukohast põhjendatud hinnangut.

2.1. Kuulisuunajate materjal (§ 6 lg 13)

Määrus keelab kõvade materjalide kasutamise viisil, mis võib põhjustada ohtliku rikošeti. Vanad rehvid, mis on täidetud pinnasega, ei ole oma olemuselt kõvad objektid, kuid nende kasutamine ei ole määrides sõnaselgelt reguleeritud. Otsustavaks jääb hinnang sellele, kas konkreetne lahendus välistab ohtliku rikošeti tekkimise.

2.2. Kuulipüüdja (§ 6 lg 10)

Määrus ei sätesta kuulipüüdja tehnilisi parameetreid. Nõude eesmärk on tagada kuuli usaldusväärne peatamine ka ebasoodsates tingimustes, sealhulgas külmunud pinnase korral. Sellest tulenevalt peab kuulipüüdja olema lahendus, mille toime on prognoositav ja ohutust tagav.

Kuulipüüdja on lasketiiru konstruktsiooniline element, mille esmane eesmärk on peatada laskmisel kasutatud kuul usaldusväärselt ja prognoositavalt, sõltumata ilmastiku- või

pinnasetingimustest. Kuulipüüdja kasutamisega vähendatakse ohtu, et kuul läbib tagavalli, rikošeteerub või väljub laskealast ettenägematus suunas.

Kuulipüüdja ei ole käsitatav pelgalt täiendava ohutusmeetmena, vaid funktsionaalse lahendusena, mis võimaldab tagada laskeala ohutuse ka olukorras, kus tagavalli tavapärane kuuli pidurdav võime võib olla vähenenud.

Kuulipüüdja võib paikneda iseseisva konstruktsioonina tagavalli ees või olla integreeritud tagavalli osana, paiknedes tagavalli laskepoolisel küljel.

Kui kuulipüüdja on rajatud tagavalli sisse või selle ette, peab see olema paigutatud viisil, mis tagab, et kuul tabab kuulipüüdjat enne, kui see jõuab tagavalli põhikonstruktsioonini. Sellisel juhul täidab kuulipüüdja esmase kuuli peatamise funktsiooni ning tagavall jääb täiendavaks ohutusbarjääriks.

Kuulipüüdja olemasolu tagavallil või selle ees võimaldab määruse § 6 lõikes 10 ette nähtud juhul ohuala vähendamist või ohuala nõudest loobumist, kuna kuulide väljumise oht laskealast on konstruktiivselt välistatud.

Kuigi määrus ei sätesta kuulipüüdja konkreetseid tehnilisi parameetreid, peab kuulipüüdja olema projekteeritud ja rajatud viisil, mis võimaldab kasutatava relva ja laskemoona energia ohutut neeldumist, vältima ohtliku rikošeti tekkimist ning säilitama oma toime ka ebasoodsates tingimustes, sealhulgas külma, niiskuse ja pikaajalise kasutuse korral.

Kuulipüüdja ei tohi sisaldada paljast kõva materjali, mis võib põhjustada kuuli ettearvamatut tagasilendu. Vajaduse korral tuleb kõvad konstruktsiooniosad katta materjaliga, mis vähendab rikošeti riski.

Kuulipüüdja rajamise, seisukorra ja toimivuse eest vastutab lasketiiru pidaja. Lasketiiru pidaja kohustus on hinnata, kas rajatud kuulipüüdja täidab oma eesmärgi kogu lasketiiru kasutusaja jooksul ning kõigi lubatud relvade ja laskemoonatüüpide puhul.

3. Laskmise eest vastutav ja laskmist läbiviiv isik (§-d 17–19)

Kehtiv regulatsioon lähtub põhimõttest, et iga laskmine lasketiirus või laskepaigas peab olema seotud selgelt määratletud vastutusega.

Laskmise eest vastutav isik määratakse kirjaliku otsusega ning ta peab olema laskeinstruktor vastavalt relvaseaduse § 86¹ tähenduses. Juhul kui eraldi laskmist läbiviivat isikut ei ole määratud, on laskmise eest vastutav isik kohustatud laskmise ajal ise lasketiirus või laskepaigas viibima.

Iseseisev laskmine on lubatud üksnes isikule, kes on määratud laskmist läbiviivaks isikuks ning kellel on kehtiv relvaluba või vastav litsents. Pelgalt relva seaduslik omamine ei anna õigust lasketiiru iseseisvaks kasutamiseks ilma vastava määramiseta.

4. Kokkuvõte

Kehtiv õiguslik regulatsioon on üles ehitatud eeldusel, et lasketiiru kasutamine toimub selgelt määratletud vastutuse ja ohutusjärelvalve tingimustes. Sellest tulenevalt ei näe kehtiv määrus ette lasketiiru mudelit, kus relvaomanikud saaksid ilma eelneva määramise ja vastutusmehhanismita iseseisvalt laskmist harjutada.

Sellise kasutuskorra võimaldamine eeldaks kehtiva määruse muutmist või täiendamist. Lasketiirude nõuetele vastavuse hindamine ning järelevalve kuulub Politsei- ja Piirivalveamet pädevusse.

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)

Ain Peil
osakonnajuhataja ülesannetes